

מסורת הש"ס

(א) לעיל לה. ב"ק פ"ג.
סנהדרין ע"ב (דפ"ד, כ"ג) ב"ק
(ה) פ"ד. (לעיל לה. ב"ק פ"ג)
(ו) נלקחמן (ה) ונמנדר
(ז) ונשחט לה.
(ח) כ"ג: ח' ילמד ח' ויפח
ח' קטאת. ח' (ב"ק פ"ג, י"ג)
(ט) ונדרים כ"ג. (ח) וילמד
לימנר דהכח לא קאי אלקה
לא חס אלא אלקה לא
תקול ספר דלקח אמינר
בסמוך ולרבה דלמך חידוש
ח' ח"מ. (ח) וילפי אסון
אצ"י מלגה י"א אסון
נפקי מלוח דמחנה דצי
חוקי אשכנזין ע"פ מחה
נפקי לנדרשתיין ולא עי
נפקי מחה ע"פ אכל לא
ע"פ ונפש מחה נדרש
אשכנזינר מחה נדרש
יחידה אסון אלקה נפשיה
דקדק דקדרינ וילכח נפשיה
לישמוח מלא יידיה אסון
ונפשיה מחה נפש
נפשיה מחה נפשיה
ע"פ ויכרזי נדרש אסון
נפש מחה נדרש אסון
נדרש אסון נפשיה
אשכנזינר אסון יידיה אסון
ונפשיה מחה נפשיה
אסון וקדש ישראלי מוסקא
דמנח ע"פ חוקי. ח"מ
(י) צ"ל ד' אשכנזינר

תורה אור השלם

1. וּמִכָּה בְּהִמָּה יִשְׁלֹמֶנָה
וּמִכָּה אָדָם יוֹמֶת;
וְיִקְרָא כִּי כֹא
2. עֵין תַּחַת יָד שֵׁן תַּחַת
שֵׁן יָד תַּחַת יָד רִגְלָה תַּחַת
רִגְלָה;
3. כִּי חֶרֶם אֲשֶׁר יִזְרֹם
מִן הָאָדָם לַיָּדָה מוֹת
יוֹמֶת;
4. וְיִקְרָא כִּי כֹא
כִּי יִמָּצֵא אִישׁ בְּנֶגֶץ
בְּתוֹלָה אֲשֶׁר לֹא אֲרֻשָּׁה
וּתְפִשֶׁהוּ וְדָבְרֶה עִמָּה
וּנְמָקָהּ;
5. וְכִי יִפְתָּה אִישׁ בְּתוֹלָה
אֲשֶׁר לֹא אֲרֻשָּׁה וְשָׁכַב
עִמָּה מִדֶּרֶךְ לֹא יִמְחֶלֶה
לָאִשָּׁה;
שְׂמוֹת כֹּחַ טו

גליון הש"ס

גמ' בין מתבון לשאין
מתבון. עיין לקמן מ ע"א
מוד"ה אחד כדרכה:

תוספות רי"ד

[illegible]

אלו נערות פרק שלישי כתובות

לח.

עין משפט
גד מצוה

סד א מיי פ"ו מהלכות
רוחא ושמירת נפש
הל' יב יג סמג עשין עה:
סה ב מיי פ"א מהל'
חובל הלכה ב ג ד
סמג עשין ע:
סו ג מיי פ"ב מהל'
נערה הל' נו סמג
עשין נד טור אה"ע סימן
קעז:

בז ד מיי פ"ג מהל'
אישות הל' יא סמג
עשין מה טוש"ע אה"ע
סימן לו סעיף א:

מוסף רע"י

[illegible]

הנני מליץ היבוא הדרגו דרך **עלייה דלא** ניתן שנגתו לכפרה.
פירוש לכפרה צידי אדם אע"ג דדרך עלייה קיל טפי מדרך
יירידה כדמוכח בפרק אלו הן הגולין (מסות דף ט. וסע) גבי גר תושב
גולה ע"י גר תושב וכל חומרי לשמעתינ אל תלי אלו בזה שאלא שמה
לשפעתה דלינו מוקף הש"ס צימה

ספקילה ושריפה חמורין מהרג וחסן:
אבל סימא את עינו והרגו בדבר
אחר אימא נשקול מיניה
ממונא ונקטליה. כך גרס ר"ח דמלא
יהי אסון לא נפקא ק"ל אלף סימא
את עינו והרגו זה י' אתם שבכחם
אחת הרג את האשה וגם הולדות
אזל סימא את עינו והרגו דדבר
אחר צדק אחת לא י' להכי אינטיך
כל חסר למיפטריה קשה לרשב"א
דהא ר' שמעאל בנו של ר' יוחנן
צרוק לא דריש קרא להכי דלא
נשקול מיניה ממונא ונקטליה אלף
שלא יתן ממון ונפטריה ושמה אילו
לא נאמר קאמר כדאשכחן ריש פרק
נגמר הדין (סנהדרין דף מג. וס) ובכמה
דוכתי ולרשב"א נראה דהכא נסיק
אליצא דתנא דדי חזקיה אלף לרבי
שמעאל ודאי לית ליה דתנא
דדי חזקיה ודאי דלאמר צריש הנמנן
(שם דף פד: וס) הניחא למאן דאית
ליה דתנא דדי חזקיה אלף למאן דלית
ליה היקשא למה לי תנא דלית ליה
דדי חזקיה ריינו רבי שמעאל ובסמוך
האיתן ליה רבא דאית דתנא דדי חזקיה

לְקַחְתָּ וְהָיָה לְמִנְחָה לַיהוָה כִּי סָבַר לֹא
שָׂחִידָה תִּהְיֶה בָּקֶם כִּי סָבַר לֹא
כַּתִּיב דַּרְּךְ נִתְּנָה לְךָ עֲבָדֶיךָ הֵם מְנִי
לְמִימָר כִּי כְרָבִי יִשְׁמַע אֵלַי: **הָא** נְמִי
מֵאִידֵךְ תֵּנָּה דְּבִי חֻקִּיהָ נִפְקָא. לֹא
מֵהֵיכָּא דְרֵשָׁה גּוֹפֵה קֶאֱמֵר דִּנְפָקָא לָן
דֵּהָ הֵיכָּא דְרֵשָׁה לֹא שִׁיבָא כֻלָּל
לְסִימָא אֶת עֵינֵי וְהִרְגוּ דְּבַר אַחֵר
אַלֵּא הֵכָּי דִּיִּק דְּכִי הֵיכִי דְרֵשָׁי וְלֹא
עֵין וּנְפֶשׁ אֶת עֵין וְהִרְגוּ דְרֵשָׁי נֶפֶשׁ
תַּחַת נֶפֶשׁ אֶת עֵין וּנְפֶשׁ תַּחַת נֶפֶשׁ
וְסִימָא אֶת עֵינֵי וְהִרְגוּ דְּכֵּלָּא לֹא חֲשִׁיב
עֵין וּנְפֶשׁ אֶלֵּא נֶפֶשׁ גִּירִיד דְּמֵה שְׂקִימָא
אֶת עֵינֵי בְּשַׁעַת הַרְיָגָה לֹא חֲשִׁיב כְּלוֹס
דְּכֻלָּא הֵכִי הִיָּה מֵת אֶלֵּא שְׁהִמְיָתָא
בְּצַעַר מְרֻבָּה וְלֹא הֵּה מִילְתָּא נְמִי
מִתְנָה דְּבִינֵי חֻקִּיהָ דְּלַעֲלֵי נִפְקָא דְּמֵה
מִכָּה צְהִי לֵב חֻלְקָתָא עֵין סִימָא אֶת
עֵינֵי וְהִרְגוּ בֵּה לְהוֹרֵגָה דְּכֵּלָּא כִּי וְיֵל
דְּמִכָּה אֶדָם וּמִכָּה צְהִי מִשְׁמַע לִיָּה
בְּהִכָּלָה אַחַת וְלֹא סִימָא אֶת עֵינֵי
וְהִרְגוּ דְּכֵּלָּא תִּפְסוּק לִיָּה דְּפֶטְוֹר מְדִמִּי
עֵין אִפִּי לֹא הִרְבַּ דְּבִשְׁעָה שְׂקִימָא אֶת
עֵינֵי הִיָּה רוּדֵק וְיִתְּנָה לְהִזְלִי בְּנֶפֶשׁ
וְיֵל דְּמִיָּירָה בְּשִׁיכּוֹל לְהִזְלִי בְּאַחַד
מֵאִיבִירֵי שְׁלֵל יִתְּנָה לְהִזְלִי בְּנֶפֶשׁ:
אָמַר רַב אֲשִׁי אֶצְטְרִיךְ בּוֹ. תִּמְנָה
דְּמִשְׁמַע דֵּאֵם הִרְגוּ וְקִרַּע

שִׁירָאֵין דִּידִיה דמחייב דליכא למיפטרִיה לא מקרא ללא יהיה אסון
ונלוא מקרא דנפש תחת נפש דהא הוי ממון ונפש תחת ממון ונפש
ונלעיל (דף 13:) פטר אביזר שאכל תרומה משלו וקרע שיראין של
דלפי האמת נפקי כולוהו מתנא דבי חזקיה וה"פ והא
לכחי אלא כולה נפקא לן מתנא דבי חזקיה דפטור דאי הוה
חזקיה וא"ת ולשני דלמיתרין כל חסד נדרה וקרע שיראין
על ידי אותה תכלה שיראין על ידי:

י קרא דלא יהיה אסון והבא מפיק קנס מכל חרם היינו משום
י כו' אי נמי מתניתין אמיא כתנא קמא דרבי חנניא בן עקביא:
אימא

הני מילי: ללא תקחו כופר לפטור רוצח מויד מקטלא: היכא דהרגו. במזיד דרך עלייה בהנפת ידו הכהו מאחריו לדכותה בשוגג לא ניתן לכפרת גלות כדכתיב: ויפל דרך נפילה: מדשנא די חוקיה נפקא. שאין חילוק בין דרך דרך עלייה לדרך ירידה: לחייבו ממון.

[illegible]

מנו: עתה לעתן תתעלה ה' ויהי
חרם מאי עבד ליה פ
חנניא בן עקביא: **מ**
ונתגרשה רבי יוסי הג
ר"ע אומר **ג**יש לה
גמ' מ'ט דר' יוסי ה
לא אורשה הא אורר
אשר לא אורשה לאם
אלא מעתה נערה ולא
בתולה ולא בעולה ה'
הכא נמי לגמרי אמר י
מיבעי ליה לכדתניא
לנערה שנתארסה ונני
דברי ר' יוסי הגלילי ו
וקנסה לאביה והדין נ
בכסף קידושיה ואביה
בכסף קידושיה אע"פ
לאביה אף בכסף קננ
ונתגרשה לאביה א"
אורשה מופנה להקיי
נאמר כאן אשר לא או
לא אורשה מה כאן נ'
שקלים אף כאן שקלי
לא אורשה לג' ובי

במחן נעזרות: **לאֲזִיזָה הוּא**, דהא כל קידושי נעזרות ילפינן לאֲזִיזָה דגבי קידושין לא כתיב מיעוטא דאֲשֶׁר לֹא אִזְרָסָה כִּי הִכָּה: **נֶאֱמַר כֵּן**, בְּאִזְמַת: **לֵהֲלֹךְ**, במפתח: **מֵה לֵהֲלֹךְ**, במפתח שקלים דכתיב [שמות כב] שְׁקוּל: אִימָא

סֵלָקָא דעתך אמינא חידוש הוא קמ"ז. לע"ג דבמתני' מ
דכיל מתניתין כל חייבי מיתות דקתני וכל המתחייב בנס